

Han Hollander Oeuvre Award 2025 > HUGO BORST

Spraakmakend. Rebels. Kleurrijk. Sociaal bewogen. Geen allemansvriend. Aanvallen worden scherp gecounterd, wie uitdeelt kan hem dubbel en dwars terugkrijgen. Echte Rotterdammer. Overtuigd Sparta-fan. Niet te beroerd stelling te nemen. Nooit op zoek naar de populariteitsprijs.

Het is niet moeilijk etiketten te plakken op de persoon van de winnaar van de Han Hollander Award 2025, Hugo Borst (63).

Aan de andere kant is het razend ingewikkeld om hem in een vakje te stoppen. Zijn veelzijdigheid is zeldzaam in de (sport)journalistiek. Verslaggever bij VI en Panorama, columnist en voormalig stadschroniqueur bij het AD, interviewer, presentator van Langs de Lijn, hoofdredacteur van Hard Gras, tafelheer bij De Wereld Draait Door, auteur van sport- en andere boeken, sidekick van Henry Schut tijdens WK's en het EK voetbal, om maar een paar bezigheden te noemen.

Op zoek naar een waardige laureaat als opvolger van de eerste winnaar van de Han Hollander Oeuvre Prijs, Mart Smeets, kwam het bestuur van de NSP vrijwel als vanzelf uit bij de naam Hugo Borst. Sinds 1985 – ruim 40 jaar alweer - is hij gezichtsbepalend op vele terreinen in de sportjournalistiek. Borst is een markante journalist, enig in zijn soort, een pionier.

Hij begon als verslaggever bij VI, en koos vervolgens zijn eigen weg in de journalistiek, zonder carrièreplanning. Zijn loopbaan vertoont een grote onafhankelijkheid, waarbij zijn scherpe blik en uitgesproken mening steeds lijkt aan te sluiten bij de behoeften van de media van dat moment. Het lijkt hem door de jaren heen allemaal te zijn overkomen, want Borst werd steeds gevraagd. Menig programmamaker maakte dankbaar gebruik van zijn dwarse denkkraft, scherpe oordeel en zijn sterk ontwikkeld rechtvaardigheidsgevoel.

Wie in de wandelgangen hem iets toevertrouwde en later voor de camera, voor de microfoon of op papier daarop probeert af te dingen, heeft een probleem met hem. Dan wordt de gesprekspartner daarmee geconfronteerd en fijntjes herinnerd aan eerdere uitspraken. Met zulke mensen maakt Hugo korte metten.

Ondanks zijn ontegenzeggelijke bewondering voor mensen als Louis van Gaal en Marco van Basten, heeft hij nooit de vriendschap en het behoud van warme relaties met zijn onderwerpen gezocht. De interne drang om te allen tijde onafhankelijk en kritisch te blijven, heeft het altijd gewonnen. Bert van Marwijk kan daarover meepraten.

Borst is, zoals dat heet, gezegend met een fijne pen. Baanbrekend is ook zijn boek 'De Coolsingel bleef leeg', waarmee Borst een trend heeft gezet in het schrijven van literaire sportboeken. Tot dan toe was het genre relatief onbekend. Borst verkleinde de kloof tussen de kleedkamer en het grote publiek. Hij maakte van het boek – waarbij hij als insider een seizoen lang Feyenoord van dichtbij volgde - een standaardwerk, dat als fundament diende voor een enorme opmars in de sportliteratuur. Tegenwoordig liggen de schappen vol met sportboeken. Mede zijn verdienste.

Zijn grote sociale engagement dient niet onvermeld te blijven. Borst beschreef onder meer het naderende levenseinde van zijn dementerende moeder en de daarbij behorende problematiek in de ouderenzorg. Het boek 'Ma', dat daarover verscheen, vormde de opmaat naar een kritisch pamflet dat hij samen met Carin Gaemers opstelde. Het leverde hun in 2016 de Machiavelliprijs op. Verder is Borst betrokken bij de Sunday Foundation van zijn vriend en collega-journalist Sander de Kramer, met wie hij projecten ondersteunt voor de jeugd in Sierra Leone.

Terugkijkend op een periode van veertig jaar in de sportjournalistiek heeft Hugo Borst een belangrijk spoor getrokken. Hij is niet onomstreden, en lang niet door iedereen geliefd, maar wel trouw gebleven aan zijn journalistieke inborst. Vraag een gemiddelde Nederlandse om de naam te noemen van een bekende sportjournalist en zijn naam zal spoedig vallen.

Net als de eerste ontvanger van de Han Hollander Oeuvre Award, Mart Smeets, is Hugo Borst in de ogen van het bestuur van de NSP een sportjournalist die het vak gedurende vele decennia aanzien en kleur heeft gegeven. Niet door zijn publiek naar de mond te praten, maar door consequent kritisch te blijven kijken naar de sportwereld. Daarom verdient Hugo Borst de Han Hollander Oeuvre Award 2025.

Het bestuur van de NSP, Den Haag, 26 januari 2026